

## **Waarom vluchten Roma uit Slowakije? (9.4.08)**

Om na te gaan waarom Roma gezinnen aankloppen voor onderdak bij Huize Triest in Gent trok een team uit Gent tijdens de Paasvakantie naar Slowakije om de leefomstandigheden daar te onderzoeken. Hier volgt hun verslag.

Na een tocht van 1800 kilometer werd het team van Huize Triest - Gemeenschapshuis Tabor in Kecerovce zeer goed ontvangen. We werden ontvangen door de Burgemeester Bombarova Anna. Haar team sociaal-assistenten, waaronder onze gids Julius Pecha zorgden voor de verdeling van de kledij uit onze vestiaire onder de allerarmste Roma gezinnen. De leden van ons team waren onder de indruk van de extreme armoede hier. Ondanks deze armoede, werden wij hier door verschillende Romagezinnen heel hartelijk ontvangen. Onze eerste dag brachten we volledig door in Kecerovce, om de volgende dag naar Varharnotce en Presov te vertrekken. Later stond Lunik 9 in Kosice op ons programma. Tevens bezochten wij de dorpen Varhanovce, Svinia, Mirkovce, Djungla, Zehnia. Graag willen wij de Roma van harte proficiat wensen met hun gastvrijheid. Wij denken dat ook wij van hen veel hebben geleerd...

Hubert en Zygmunt aan het woord: "De toestand van de armsten is schrijnend, we kunnen nu de situatie in onze stad beter begrijpen omdat we nu met eigen ogen zien en beleven hoe deze mensen hier moeten overleven in deze onmenselijke toestanden."

De Romabevolking zijn volgens ons de verschoppelingen van Europa. Het probleem start duidelijk hier, in Oost-Slowakije. Het is een Europees probleem! Wat met de mensen- en kinderrechten? Laat ons hopen dat er voor deze verdrukkingsgroep in Europa extra solidariteit op gang komt, en dat er met de vele vooroordelen komaf gemaakt wordt. Het zijn mensen waar het over gaat, laat ons samen verzuring tegen gaan...

### **Kinderdorpen in Oost-Slowakije...**

#### ***Op zoek naar de oorzaak en naar het waarom gezinnen in onze acute nachtopvang terecht komen...***

Wij ontwikkelden binnen Huize Triest - Gemeenschapshuis Tabor het project: 'Roma onder de Roma's'. Dit project wordt mede gedragen door de vzw de Tinten en de Werkgroep vluchtelingen Gent. Eén van de doelstellingen van dit project is het overbrengen van onze kledij uit onze vestiaire naar de kinderdorpen in Oost-Slowakije. We vertrokken dus tijdens de paasvakantie (2008) terug richting Presov en Kosice, om ter plekke ons steentje bij te dragen. Tevens bezochten wij in verschillende steden en dorpen familieleden van mensen die bij ons te gast zijn of die bij ons wonen. Het werd terug een tocht als 'Roma onder de Roma's', doorheen de dorpen Kecerovce, Svinia, Varhanovce, Mirkovce, Hermanovce, Zehnia, Djungla, Lunik 9 (Kosice). Als vrijwilligersploeg kunnen wij nu wel begrijpen waarom deze gezinnen bij ons komen overnachten, ze leven in hun thuisland in onmenselijke omstandigheden. En dit in een Europees land, een land dat in volle expansie is, een land van extremen, zeer rijke en zeer arme mensen. Wij zien op enkele jaren een Slowakije waar extra industrie ontstaat, waar alles te verkrijgen is, waar mensen geld verdienen, maar we zien ook dat in datzelfde Slowakije de Roma's niet aan bod komen, geen werk vinden, een onmenselijk leven lijden. . Het probleem van de Roma's in Gent start heel duidelijk hier in Slowakije, het is een Europees probleem. Maar het gaat om medemensen, die dezelfde mensenrechten zouden moeten hebben als iedereen.

Het grootste deel van de kinderkleding schonken wij aan de Romagezinnen in het dorp Kecerovce. We werden daar door de burgemeester Bombarova Anna goed ontvangen en zij dankte ons voor onze ondersteuning. We kregen te horen dat 70% van de 300 blanke inwoners van het dorp werken, maar slechts 3% van de 2400 Roma's werk hebben. We hadden tevens een gesprek met één van de weinige Roma's die werk gevonden hadden, zij werden betaald met Europese subsidies die toegekend werden als projectfinanciëring. Met alle nadelinge sociale gevolgen vandien, een loon van 200 euro per maand, geen vakantiegeld, geen werkzekerheid..... Maar deze mensen waren nog bij de gelukkigen, de meeste onder de roma's hebben geen werk, geen officieel werk.

We worden in deze dorpen geconfronteerd, met extreme armoede, uitbuiting, racisme, onrecht, mensonwaardige toestanden.

Graag laten wij enkele **kinderen aan het woord**, zij kunnen best zelf hun verhaal vertellen....

Milan P uit Svinia: 'Ik leef hier tussen de ratten, in een kamer gebouwd van leem en stokken, samen met mijn papa en zeven zussen. Het regent binnen, vandaar zijn wij dikwijls ziek. Onze mama is overleden kort na de geboorte van mijn jongste zus. We hebben geen huis, enkel deze hut. Ik kan wel op weekdagen tussen 13u20 en 16u30 naar school gaan. We hebben geen kledij genoeg, maar ik ben blij dat ik me voor de les eventjes kan wassen in de school. In ons dorpje is er maar één kraantje voor ongeveer 1500 mensen. Eén van mijn zussen is ziek, maar we kunnen de medicatie niet betalen. Wie wil ons helpen, wie hoort onze schreeuw?'

Irena D uit Huize Triest - Gemeenschapshuis Tabor: 'Mijn papa en mijn mama vluchten samen met ons weg uit Lunik 9, een romawijk in Kosice. We hadden daar honger. We bleven steeds binnen met onze mama en voelden ons opgesloten. Na een lange zwerftocht, kwamen we aan in Gent. We leefden eerst in een kraakpand, later bij verre familie en ook enkele dagen in de straten van Gent. Nu wonen wij in Huize Triest - Gemeenschapshuis Tabor. Mijn vier broers, mijn zus en ikzelf gaan in Gent naar school. Dit vinden wij zeer leuk. Wij hopen dat onze papa of mama vlug werk mag vinden, want wij houden echt van Gent. We hebben hier vriendjes en ook blanke mensen die ons graag zien...

Ik ben Roman B uit Mirkovce, mijn papa en mama zijn allebei verslaafd aan het snuiven van lijn en drinken van alcohol. We hebben geen water, geen electriciteit en in de winter is het erg koud hier. Ik heb nood aan een warme jas. Ik ben zeven jaar en dus een grote jongen, ik kan al voor mezelf zorgen, willen jullie me wat helpen...

Mijn naam is Bartholomeo G uit Varhanovce. Ik ben negen jaar en de jongste uit een gezin van zeven kinderen. Niemand in mijn familie heeft werk, officieel werk. Mijn oudste broer is samen met mijn papa wat klusjes gaan doen in Tsjechië. Mama en de andere kinderen missen hen zoveel. We moeten zelf hout gaan sprokkelen, want het is koud. Ik heb aan mijn voeten een afwijking, er is geen geld voor een operatie, maar ja, ik ben blij dat ik toch wel wat kan stappen, lopen lukt niet.

Julius Z uit Kecerovce: 'Ik leef samen met mijn mama, vier broers en vijf zussen in één kamer. We missen onze papa, ik heb hem al in geen maanden gezien. We hebben in ons dorp maar enkele uren water en in onze kamer valt de electriciteit telkens uit. Ik heb leren leven met dagelijkse tandpijn. Ik mis een plaats om mezelf te wassen, ik heb dikwijls honger, we eten wat we op straat vinden, wie wil ons helpen...'

Vojtek P uit Djungla: ' Vroeger woonden wij in Lunik 9, we zijn uit ons huis gezet omdat mama en papa geen centen maar hadden, nu wonen wij in Djungla. Wanneer gaan papa en mama centjes verdienen? Wanneer gaan we wonen in een huis? Wanneer gaan we nooit meer honger hebben? Wanneer gaan mensen ons niet meer 'anders' gaan behandelen? Wanneer hebben we recht op onze rechten? Wanneer...'

**Foto's van dit bezoek** zijn te zien op de website van Huize Triest (zie link hieronder)

### **Informatie**

Werner Van de Weghe, coördinator Roma onder de Roma's binnen Huize Triest –  
Gemeenschapshuis Tabor, Gezondheidstraat 2 9000 Gent, 0473 756704

### **Steun**

Rekeningnummer: 445-3546791-50

Links

[Huize Triest](#)

.